Závěrečná zpráva z letní školy 2018

Chang Jung Christian University

Osobní údaje

Jméno: Michal Černý

Kontakt: czernas@gmail.com, cernymi4@uhk.cz

Obor, ročník: AI-3-P, 3. ročník

Délka pobytu: 27. 7. – 26. 8. 2018

Vysílající VŠ: Univerzita Hradec Králové

Přijímající VŠ: Chang Jung Christian University

Příprava před odletem

Vízum

Před cestou na Taiwan nebylo potřeba zařizovat vízum, jelikož po příletu jsme automaticky obdrželi visitor visa, které je platné 3 měsíce.

Očkování

Očkování jsem nemusel řešit, jelikož jsem již byl naočkován z předchozích zahraničních cest. Musel jsem si pouze nechat přeočkovat poslední dávku žloutenky typu A a vztekliny.

Letenka

Letenky na letní školu jsem si zařizoval sám, jelikož před samotnou letní školou jsem se ještě zastavil v Singapuru a cestoval po Malajsii. Samotné letenky do Asie a zpět (Praha-Singapore, Taipei-Praha) mě stály 18 tisíc Kč a letenka z Kuala Lumpuru na Taiwan 2 tisíce Kč. Dohromady jsem tedy za letenky zaplatil 20 tisíc Kč.

Cestovní pojištění

Pojištění jsem si zařídil u společnosti UNIQA (konkrétně se jednalo o pojištění TOP8) a jeho cena byla 2 500 Kč.

Studium na CJCU

Pobyt byl rozdělen do dvou částí. První z nich byla Summer School, která trvala 3 týdny. Druhou částí pobytu byl Summer Camp, který byl poslední týden.

Summer school

Výuka byla rozdělena do dvou bloků a to dopolední (od 9:10 do 12:00) a odpolední (od 13:20 do 16:00), přičemž mezi tím byla pauza na oběd. Vyučovány byly dva předměty a téměř pravidelně byl dopoledne vyučován jeden z nich a odpoledne pak ten druhý.

První předmět byl Information Technology with Practice, který se z velké části zabýval vytvářením map a zobrazením různých dat na těchto mapách. K tomu byl využit program QGIS. Během tohoto předmětu jsme podnikli exkurzi do meteorologické stanice v Tainanu. Vyučování tohoto předmětu bylo poměrně nešťastně naplánováno. To, že nás na jeden předmět měli dva různí vyučující bych ještě chápal, avšak každý z nich si kladl jiné nároky na splnění předmětu a ve finále to dopadlo tak, že jsme v posledním týdnu museli udělat pro každého z nich dva projekty během pár dní.

Druhý předmět byl Introduction to Interaction Design, který se zabýval jednak programování Arduina, ale také prací v grafickém programu. Nejprve byli všichni studenti seznámeni s tím, jak

funguje Arduino, jak posílat signály do jednotlivých pinů a jak zařídit požadovanou funkcionalitu. Ve druhé části jsme pak vytvářeli nákresy objektů, které byly později vyřezány do dřeva, za pomocí speciálního stroje. Vytvářeli jsme tedy v celkovém součtu 3 projekty. První z nich byl vytvoření jakéhokoliv „systému“ za pomocí dostupných součástek. Někteří například použily senzory na měření vzdálenosti a podle té pak přehrávání určitého tónu apod. Dalším projektem byl návrh libovolného nákresu pro přívěšek, který byl vyřezán ze dřeva. Posledním projektem bylo vytvoření lampičky, přičemž jsme naprogramovali kód pro rozsvícení led pásku a v grafickém programu jsme vytvořily obrazce, jež byly vyřezány do předem stanovené šablony lampičky. K našemu překvapení jsme si mohli přívěšek i lampičku ponechat.

Summer Camp

V posledním týdnu pobytu na Taiwanu jsme se zúčastnili Summer Campu. Ten spočíval ve vytvoření deseti týmů, skládajících se z lidí z různých částí světa (dohromady 10 národů). Každý tento tým se účastnil společného času ve škole, při kterém jsme pracovali na různých projektech, vždy s tématem z podobného okruhu. Trávili jsme i určitou část dne každý tým zvlášť, přičemž tento čas byl určen k poznávání ostatních členů týmu a také k plánování a vytváření závěrečného projektu, jež byl prezentován v poslední den Summer Campu.

Součástí Summer Campu byly i různé exkurze, jako například návštěva hasičské stanice, prohlídka Taiwanu ve virtuální realitě ve společnosti, která se tímto zabývá, nebo návštěva společnosti vytvářející bylinky.

Bohužel musím k Summer Campu dodat i pár negativních zkušeností. Největším příkladem je přehnaná kontrola, kdy jsme byli v 7 ráno buzeni klepáním na dveře (přitom nám byl odebrán jediný klíč od pokoje), v 8 jsme měli sraz v místnosti, kde všichni členové Summer Campu snídali společně hodinu (jídlo bylo většinou snědeno za 15 minut a pak jsme jen seděli a čekali), během celého denního programu jsme nemohli téměř nikam odejít sami, a nakonec jsme byli v 9 hodin večer kontrolování, zda jsme na pokoji. Dále pak přestěhování do jiných pokojů na pouhé 4 dny a v neposlední řadě ne příliš dobře vymyšlený časový harmonogram jednotlivých aktivit celého kempu (spoustu času jsme jen seděli a neměli co dělat).

Musím však podotknout, že tyto negativní zážitky neměly dopad na všechny z nás. Dost záleželo i na Team Asistentovi (studentovi z CJCU, který nás měl „na starost“). Například naše TA nás velmi často nechala chodit samotné, kde jsme chtěli, pod podmínkou, že na sebe budeme opatrní (například snad ani jednou jsme nebyli na srazu na snídani v 8, ale až ve 8:45, jelikož zbylých 15 minut před začátkem společného programu nám bohatě stačilo na najezení). Někteří z nás měli i štěstí v neštěstí, kdy jsme byli z původního pokoje přestěhování do toho samého a chytře jsme si v prvním týdnu školy nechali udělat další 3 klíče od pokoje (z důvodu rozdílných zájmů při

cestování a odlišných časů/dní návratů z cest zpět na koleje), tudíž jsme originální klíč odevzdali hned na začátku Summer Campu a pak ho již nepotřebovali.

Na druhou stranu zase jako pozitivní beru, že nám byla zajištěna tři jídla denně, i přesto, že občas se z nich člověk nenajedl. To jsme však řešili zakoupením jídla ve street food stáncích nedaleko od školy (to opět souvisí s domluvou s TA, že se můžeme v různých situacích a časech pohybovat sami bez jejich dohledu v okolí školy).

Ubytování

Ubytováni jsme byli na kolejích CJCU. I přesto, že jsme před začátkem letní školy byli několikrát ujištěni, že je připraveno veškeré vybavení pokojů, po příjezdu jsme v pokojích neobjevili ani matrace, ani peřiny s polštáři, ale dostali jsme alespoň spací pytle. Tento nedostatek nás velmi zaskočil, avšak místní studenti, kteří se o nás starali v době letní školy, nám pomohli (i přesto, že se nejednalo i jejich chybu ale o chybu organizace z vedení) se sehnáním starších matrací a dokoupením několika nových, jejichž náklady na pořízení byly rozpočítány mezi všechny zúčastněné české studenty. Určitá část studentů tento problém vyřešila též zakoupením Hamak, které jsme v pokojích rozvěsili, jak jen to bylo možné. V pokojích to pak vypadalo jako v Džungli. Jejich zakoupení se však hodilo později při cestování po Taiwanu. Využili jsme je k přespání na ostrovech, nebo též na východním pobřeží Taiwanu, kde jsme je měli zavěšené na vyhlídce nad Pacifikem. Každý pokoj byl určen pro čtyři studenty a obsahoval postel, stůl a skříň pro každého, klimatizaci, větrák a také koupelnu se záchodem.

Na kolejích byla možnost vyprání prádla ve společné pračce a využití společné sušičky. Dále zde byla společná lednice pro pánské a dámské křídlo kolejí.

Strava

Ke stravování jsme převážně využívali Streed Food stánky v okolí školy a také pár restaurací, kde jsme po pár špatných výběrech našli jedlá jídla, na která jsme chodili pravidelně. Někteří studenti využívali i školní kantýny, která však (z důvodu léta) nenabízela takové množství jídel, aby se tam najedli všichni z nás, nebo si alespoň vybrali podle chuti. Jídlo bylo ve srovnání s cenami u nás levnější minimálně o čtvrtinu ceny, ne-li více. V okolí školy jsme si též našli pár stánků, kde prodávali velmi osvěžující ledové čaje různých příchutí, nebo koktejly a milkshake v různých kombinacích ovoce.

Doprava

Po příletu na letiště byla většina českých studentů vyzvednuta autobusem, který zařídila přijímající univerzita, a tudíž jsme si dopravu z Taipeie nemuseli zařizovat sami. Při pobytu na Taiwanu měla většina studentů pronajatý vlastní skútr od „pana Louise“, jehož služby byly již

ověřeny X studenty. Pronájem jednoho skútru vyšel na 3000 NTD na měsíc, což je v přepočtu cca 2100 Kč. Díky zapůjčení skútru jsme tak měli možnost cestovat nejen v blízkém okolí univerzity, ale též se podívat do vzdálenějších míst a nemuseli jsme se řídit pomocí jízdních řádů hromadných dopravních prostředků.

Finance

Od Univerzity Hradec Králové nám bylo poskytnuto stipendium ve výši 25 000 Kč, které pokrylo většinu výdajů na Taiwanu (bez letenky). Dohromady i s návštěvou Singapuru a Malajsie mě celá cesta vyšla na cca 50 tisíc Kč.

Závěr

Pro mě toto byla první návštěva Taiwanu a už během tohoto měsíce jsem si ho zamiloval. Je to nádherný ostrov, který skrývá mnoho krás, na jejichž objevení je jeden měsíc málo. Určitě bych se chtěl někdy v budoucnu na Taiwan vrátit a podívat se na místa, kam jsem se nestihl dostat.

Co se týče letní školy, trochu mě mrzelo, že jsme všechny informace o průběhu letní školy nedostaly dopředu (předpokládám, že je to spíše chyba ze strany CJCU). Každopádně musím říct, že tato možnost, podívat se na alespoň nějakou dobu do zahraničí, přitom poznat spoustu nádherných míst a seznámit se s velkým množstvím lidí z různých koutů světa a naučit se u toho i věci, které bych někdy v budoucnu mohl využít, byla pro mě velkým zážitkem a určitě nelituju této možnost.
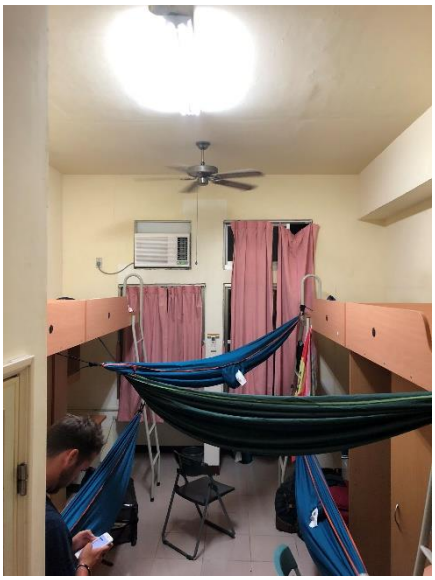
Chtěl bych tedy tímto poděkovat Univerzitě Hradec Králové za poskytnutí této možnost a také za finanční podporu, bez niž by si tuto cestu mohl jen málokdo dovolit.